

Nedsættende eller krænkende udtalelser om skyldnerens person vil være i strid med god inkassoskik.

Det vil endvidere være i strid med god inkassoskik, såfremt et inkassobureau fortsætter inddrivelsen af beløb fra en skyldner efter, at man er blevet bekendt med, at skyldneren har en verserende sag om gældssanering.

I forholdet til *kunden* forudsættes det at være et ledende synspunkt, at inkassobureauet inden for lovens rammer skal varetage kundens interesser bedst muligt.

Inkassobureauet vil således bl.a. have en almindelig pligt til vejledning om mulighederne for inddrivelse og udgifterne herved. Er kunden en erhvervsvirksomhed, som har erfaring med inddrivelse af pengekrav og anvendelse af inkassobureauer, vil kravene til inkassobureauets vejledning være beskedne. Vejledning bør dog i alle tilfælde gives, hvis inkassobureauet har en særlig viden om eller erfaring med bestemte skyldners mulighed for at betale.

Det vil kunne være i strid med god inkassoskik, hvis autorisationsindehaveren påtager sig at inddrive en fordring i tilfælde, hvor autorisationsindehaverens interesser kan være stridende mod kundens, f.eks. på grund af autorisationsindehaverens personlige forhold til skyldneren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.1.

Bestemmelsen svarer til § 9 i arbejdsgruppens lovudkast.

Arbejdsgruppens lovudkast indeholdt bl.a. en bestemmelse om, at en honoraraftale mellem inkassobureauet og kunden skulle være skriftlig og angive beregningsmetoden, og at inkassobureauet i modsat fald ikke skulle have krav på vederlag, jf. betænkningen side 68 (§ 17 i arbejdsgruppens lovudkast). En tilsvarende bestemmelse er ikke medtaget i lovforslaget. Justitsministeriet finder ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at afskære inkassobureauers mulighed for i overensstemmelse med almindelige fornuerlige regler at kræve et rimeligt vederlag for udført arbejde, selv om der ikke foreligger en (skriftlig) honoraraftale med angivelse af beregningsmetoden.

Til § 10

Bestemmelsens stk. 1 medfører, at krav mod skyldneren i første omgang skal fremsættes skriftligt. Der må ikke iværksættes yderligere inkassoskridt, før der er sendt en påkravsskrivelse, og en i påkravet angivet frist er udløbet, jf. stk. 3. Stk. 2 og 3 indeholder bestemmelser om indholdet af påkravet.

Efter stk. 2 skal påkravsskrivelsen indeholde en tydelig angivelse af alle oplysninger, som er nødvendige for, at skyldneren dels kan identificere det fremsatte krav om betaling eller tilbagelevering af en fysisk genstand, dels kan bedømme retmæssigheden, herunder opgørelsen af kravet.

Kreditors og skyldnerens navn og adresse skal altid angives. Endvidere skal skrivelsen indeholde præcise oplysninger om det forhold, kravet støttes på, herunder i givet fald på hvilken måde en aftale er misligholdt. Herudover kan der – afhængigt af, om der er tale om inddrivelse af penge eller fysiske genstande – være forskel på, hvilke typer af oplysninger, som vil være nødvendige for skyldnerens bedømmelse af kravet m.v.

Er der tale om *pengekrav*, skal kravet specificeres i hovedstol og rente. Omfatter kravet flere forskellige gældsposter til samme kreditor, skal hvert enkelt forhold behandles for sig. Endvidere skal grundlaget for renteberegningen angives. Der skal således oplyses om anvendte rentesatser, og fra hvilken dato rente er beregnet, bl.a. således at skyldner kan kontrollere, at der ikke opkræves forældede renter. Det anførte gælder for såvel morarente som kreditrente. Beregning af rente er reguleret i renteloven. Ved påløbne renter skal der oplyses om det rentebeløb, som skyldneren skal betale. Oplysninger om eventuel fremtidig rente kan ske ved at angive rentesatsen.

Går kravet ud på *tilbagelevering af fysiske genstande*, skal skyldneren ud fra oplysningerne i påkravet kunne identificere genstanden. Endvidere skal der redegøres for, om der er tale om, at en lejeperiode er udløbet, eller på hvilken måde og i hvilket omfang skyldneren har misligholdt den bagvedliggende aftale om f.eks. kreditkøb eller leje.

Med hensyn til *inkassoomkostninger* skal der for så vidt angår både pengekrav og krav på fysiske genstande så vidt muligt oplyses om det beløb, som skyldneren kan komme til at betale i omkostninger, herunder oplyses om allerede påløbne omkostninger. Den foreslåede bestemmelse regulerer ikke spørgsmålet om inkassobureauers adgang til at kræve inkassoomkostninger betalt af skyldner uden hjemmel hertil i aftalen mellem skyldner og fordringshaver, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.1.

Udover at reglerne om udformningen af påkravsskrivelsen skal sikre, at skyldneren får mulighed for at bedømme kravet, vil bestemmelsen også have den funktion, at inkassobureauet får bedre mulighed for at vurdere, hvad der videre skal foretages i sagen. Hvis f.eks. skyldneren fremsætter indsigelser, der umiddelbart fremstår som berettigede, kan inkassobureauet – inden der iværksættes yderligere omkost-